

Grupp 6

FCI-nummer 132

FCI-standard på engelska publicerad 2017-10-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2017-08-22

Standard fastställd av SKKs Centralstyrelse 2017-02-03

HAMILTONSTÖVARE

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för HAMILTONSTÖVARE

Ursprungsland/ hemland	Sverige
Användningsområde	Skalldrivande hund för jakt på hare och räv. Den jagar som ensamhund och skall vara hjortdjursren.
FCI-klassifikation	Grupp 6, sektion 1:2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Hundar av stövarras har funnits i Sverige sedan 1500-talet. Hamiltonstövare har en brokig bakgrund där bl.a. stövare från sydtyskland och Schweiz ingår. Även inslag av engelska foxhounds och harrier förekom. Jakten var fram till 1789 ett privilegium för adel och kungahus. Först i slutet av 1700-talet fick allmogen jakträtt. Stövarstammar hållna av adeln kom då att spridas i vidare kretsar. Vid utställningen i Stockholm år 1886 visades 189 hundar av stövarras, bl.a. Pang och Stella, som ägdes av greve A. P. Hamilton. Dessa hundar anses vara ursprunget till dagens hamiltonstövare eller, som den först kallades, svensk stövare. 1921 fick den namnet hamiltonstövare, för att hedra minnet av SKKs förste ordförande A.P. Hamilton. Hamiltonstövare betraktas som svensk nationalras.
Helhetsintryck	Hamiltonstövare skall vara rektangulär, proportionerligt byggd utan att vara tung. Den skall ge intryck av utpräglad kraft och uthållighet. Könsprägel skall vara tydlig. Pälsen skall vara trefärgad.
Viktiga måttförhållanden	Kroppen skall vara rektangulär och huvudet långsträckt.
Uppförande/karaktär	Hamiltonstövare skall vara vänlig med lugnt temperament.
Huvud	Huvudet skall vara långsträckt.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara lätt välvd med måttligt bred hjässa.
Stop	Stopet skall vara tydligt men inte överdrivet markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart, väl utvecklad och med vida näsborrar.
Nosparti	Nosryggen skall vara plan och parallell med hjässlinsen. Nospartiet skall vara långt, kraftigt och ovanifrån och från sidan sett i det närmaste jämbrett. Avståndet från nosspetsen till inre ögonvrån skall vara lika långt som avståndet från ögonvrån till nackknölen.

Läppar	Överläppen skall vara tunn, åtliggande och mjukt avrundad samt något överhängande. Hanhund skall ha mera läpp än tik.
Käkar/tänder	Saxbett. Tänderna skall vara kraftiga och väl utvecklade.
Kinder	Kinderna skall vara flata.
Ögon	Ögonen skall vara mandelformade, mörkt bruna och med lugnt uttryck.
Öron	Öronen skall vara hängande, mjuka och inre kanten skall följa kinden med slätt fall. De skall vara något kortare än avståndet från öronfästets främre kant till hälften av nosryggen. Öronen skall vara ansatta så att de vid lystring kan höjas till hjässans plan.
Hals	Halsen skall vara lång, kraftig och mjukt övergå i kroppen. Hanhund bör ha en tydligt markerad nackbøj. Halshuden skall smidigt och tätt följa underlaget.
Kropp	
Manke	Manken skall vara väl markerad.
Rygg	Ryggen skall vara stark och plan.
Ländparti	Länden skall vara muskulös och svagt välvd.
Kors	Det svagt sluttande korset skall vara långt och brett.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara väl utvecklad, nå ned till armbågen och vara lång med svagt välvda revben.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara obetydligt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara ansatt i rak förlängning av rygglinjen och nå till hasen. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen samt bäras rak eller svagt sabelformad. När hunden rör sig, skall svansen helst inte bäras över rygglinjen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Benstommen skall vara kraftig och i harmoni med hundens helhet.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara muskulösa med långa och väl tillbakalagda skulderblad, vilka skall sluta väl an mot bröstkorgen.
Överarm	Överarmen skall vara lång och väl vinklad mot skulderbladet.

Armbåge	Armbågarna skall sluta väl an mot bröstkorgen och inte synas under bröstlinjen.
Underarm	Frambenen skall vara raka och parallella.
Mellanhand	Mellanhanden skall vara fjädrande och endast svagt vinklad mot underarmen.
Framtassar	Framtassarna skall vara ovala med väl välvda och slutna tår.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall bakifrån sett vara raka och parallella.
Lår	Låren skall vara breda och muskulösa.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has/hasled	Haslederna skall vara väl vinklade.
Mellanfot	Mellanfoten skall vara kort och torr med lodrät ställning i stil-lastaende.
Baktassar	Baktassarna skall vara ovala med väl välvda och slutna tår.
Rörelser	Rörelserna skall vara parallella och kraftfulla med god steglängd.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall bestå av grovt och tätt åtliggande hår, som inte får vara för kort. På huvudet och öronen samt på benens framsidor skall håret vara kort och glatt. På lårens baksidor och under svansen får håren vara något längre.
Färg	Trefärgad: Hos den vuxna hunden skall svart finnas som mantel samt på halsens och svansens översida. Tydlig markering mellan tanfärg och svart mellan baklår och mantel. Tanfärgen som kan variera från gulbrunt till varmt rödbrunt skall finnas på huvudet, öronen, kroppens underdel, bogar, lår och på svansens undersida. Vita tecken förekommer som bläs, på halsens under- och översida, halsring tolereras, på bringan, benens nedre del och tassarna samt på svanspetsen.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: idealhöjd 57 cm, tillåten variation 53–61 cm. Tik: idealhöjd 53 cm, tillåten variation 49–57 cm.
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa

	<p>och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bristande könsprägel. • Brett huvud, framträdande nackknöl, kort eller snipigt nosparti, konkav nosrygg. • Kraftigt markerade kinder. • Över-, under- eller tångbett. • Mjuk rygg. • Skulderblad som skjuter upp över mankkotornas taggutsnitt. • Kort, brant kors, som medför att hunden rör sig underställt och med uppbruten svans. • Svagt markerad mantel med rikliga inslag av tanfärgade hår. • Övertecknad svart mantel som når ner på bröstets underdel och på bogar och lår hos den vuxna hunden. • Övertecknad i någon färg eller för stora eller felplacerade vita tecken.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras. • Otillgänglig. • Kraftigt över- eller underbett. • Tvåfärgad (gul/vit, svart/vit, svart med tanteckning). • All annan pälsfärg eller teckning än den i standarden. • Mankhöjd som över- eller understiger den i standarden angivna. • Blå ögon, ett eller båda.
Testiklar	<p>Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.</p>
Nota bene	<p>Endast funktionella och kliniskt friska hundar, vilka har rastypisk konstruktion skall användas till avel.</p>

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Agria
Djurförsäkring

Stolt samarbetspartner sedan 1964